

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobce: **O. S.**

státní příslušnost Ukrajina

zastoupen advokátkou Mgr. Kateřinou Lukáčovou

sídlem Reální 172/2, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**

sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2018, č. j. CPR-11719-2/ČJ-2018-930310-V243, o správním vyhoštění,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 5. 12. 2018 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 7. 3. 2018, č. j. KRPS-151990-59/ČJ-2016-010022, jímž žalobci bylo podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce trvání 6 měsíců. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně byla podle § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30 dnů od nabytí právní moci vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění. Dále bylo rozhodnuto, že dle § 120a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalovaným potvrzeno.
2. Žalobce uvedl, že se na území ČR nacházel legálně, neboť měl vyřízeno vízum Polské republiky do 22. 5. 2016. Žalovaný nejednal v souladu se zásadou materiální pravdy, nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a v tomto smyslu bylo také porušeno ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu. Žalovaný v daném případě nerespektoval definici pojmu „zaměstnání“ vyjádřenou v § 178b odst. 1 zákona o pobytu cizinců na území České republiky. V rozsahu zásady vyšetřovací a zásady materiální pravdy není doložena existence mzdy či odměny za práci. Poukazoval na to, že ze spisového materiálu vyplývá, že přechodně pomohl svému kamarádovi A. H. s prací v České republice bez toho, aby měl nárok na mzdu, jelikož nedostal zapláceno za práci, kterou vykonával v Polsku. Pro tento účel měl také sjednané vízum. Namítal rovněž, že v den kontroly měla cizinecká policie oprávnění kontrolovat pouze povolení k pobytu a nikoliv pracovní povolení. Vyslovil názor, že podle zákona o zaměstnanosti to přísluší pouze Úřadům práce, popř. celním úřadům. Porušení zákonné povinnosti je tak zásadní, že správní orgán v daném případě neměl vůbec zahajovat řízení o správním vyhoštění, natož o něm rozhodnout. Poukázal na to, že on i jeho kamarád A. H. shodně uvedli, že A.H. je společníkem společnosti INCOM PLUS s.r.o., sídlem Jurečkova 643/20, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, IČO 27764940 (dále jen „INCOM PLUS s.r.o.“). Pan H. jej požádal o přátelskou výpomoc a za tuto mu poskytl na území ČR ubytování a zaplatil jízdné. Žádná další úmluva ústní či písemná o mzdě za vykonanou práci sjednána nebyla. Pokud pan H. při výslechu dne 30. 10. 2017 uvedl, že za práci poskytl částku 5 000 Kč, je tato informace zcela nová a nemůže se zakládat na pravdě, když od jeho původního výslechu, který proběhl 18. 5. 2016, uběhl rok a půl a toto sdělení nebylo uváděno ani žalobcem při výslechu, který probíhal bezprostředně po zadržení policií. Pokud by měl slíbenou jakoukoliv odměnu, tuto skutečnost by ihned správnímu orgánu sdělil. Nelze, aby správní orgán při hledání materiální pravdy o existenci mzdy či odměny za práci vycházel z výslechu osoby, jež uvedla zcela nové tvrzení, které se v souvislosti s ostatními důkazními prostředky nemůže zakládat na pravdě. Žalobce uzavřel, že na území ČR nepobýval neoprávněně, nelze mu tedy uložit správní vyhoštění.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Odkázala jak na odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak na rozhodnutí nalézacího správního orgánu a na nashromážděný spisový materiál.
4. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
5. Krajský soud přezkoumal žalobu v souladu s ustanovením § 75 s.ř.s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud neshledal vady napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s.ř.s.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil:
 - Z úředního záznamu ze dne 4. 5. 2016 plyne, že téhož dne v 11:10 hod. byla prováděna pobytová kontrola v obci Kamenice. Hlídka policie uviděla několik pracujících mužů na rekonstrukci budovy. Na místě zastavila a vyzvala pracující muže k prokázání totožnosti. Žalobce předložil cestovní doklad s vyznačeným polským dlouhodobým vízem, které cizince opravňuje ke vstupu na území ČR, ale neopravňuje ho vykonávat jakoukoliv pracovní činnost. Na stavbě byl kontrolován také A. H., který na místě vystupoval jako zástupce společnosti INCOM PLUS s.r.o. Uvedl, že má na starosti dokončovací práce na zrekonstruované budově a že všichni kontrolovaní cizinci pracují na stavbě pro něho. Dále uvedl, že většina pracuje na stavbě od 2. 5. 2016 a jen jeden dělník delší dobu. Předložil rámcovou smlouvu o dílo mezi společnostmi Stavby COMPLET s.r.o. jako objednatelem a společností INCOM PLUS s.r.o. jako zhotovitelem.
 - Ve spise je fotokopie cestovního pasu žalobce s biometrikou X s polským národním vízem č. X, typu D MULTI, s platností od 23. 12. 2015 do 22. 5. 2016.
 - Dne 4. 5. 2016 bylo s žalobcem zahájeno správní řízení oznámením o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění, žalobce byl poučen a téhož dne s ním byl sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení za přítomnosti tlumočníka. Žalobce po seznámení s podklady pro rozhodnutí v rámci svého vyjádření uvedl, že do České republiky přicestoval dne 30. 4. 2016 autobusem z Polska, kde pracoval 4 měsíce. Přijel jako turista na svátky, neboť mu končí vízum a chtěl navštívit Prahu. Měl v úmyslu zdržet se zde ještě týden, pracovat už tady nechtěl, pouze byl požádán o pomoc. Na stavbě pracoval pouze den před provedenou kontrolou a v den kontroly. Náplní jeho práce byly pomocné práce, např. přenášení nářadí, nejednalo se o stavební práce. Pracoval bez pracovních pomůcek. O práci ho požádal kamarád A. ústně, přičemž nebyli domluveni na žádné finanční odměně. Finanční prostředky má z Polska. Nedisponuje rozhodnutím Úřadu práce, ani živnostenským listem. Má sjednáno zdravotní pojištění. Není si vědom, že na území České republiky nemůže vykonávat práci bez platného pracovního povolení, popř. rozhodnutí Úřadu práce. Kromě manželky, ohledně níž je rovněž vedeno správní řízení, nemá v České republice žádné osobní, rodinné, ekonomické, kulturní či společenské vazby a nic mu nebrání vycestovat na Ukrajinu, má se kam vrátit. Disponuje finančními prostředky potřebnými pro vycestování.
 - Ze závazného stanoviska ev. č. ZS30194 ze dne 30. 5. 2016 plyne, že vycestování žalobce na Ukrajinu je možné.

- K dotazu na Úřad práce, bylo zodpovězeno přípisem ze dne 6. 5. 2016 tak, že žalobce nemá vydáno povolení k zaměstnání.
 - V rámcové smlouvě o dílo mezi společností Stavby COMPLET s.r.o. jako objednatelem a společností INCOM PLUS s.r.o. (zastoupená panem A. H.) jako zhotovitelem ze dne 2. 10. 2017 byla upravena práva a povinnosti ohledně dokončení stavebních prací na zakázce v obci Kamenice.
 - Z nájemní smlouvy k bytu č. 2/1/2016 uzavřené mezi společností Stavby COMPLET s.r.o. jako pronajímatelem a žalobcem a několika dalšími muži (D. S., S. L. a V. V.) jako nájemci dne 1. 5. 2016 se podává, že předmětem nájmu je bytová jednotka, jejíž vlastníkem je pronajímatel, nájemní smlouva se sjednává na dobu určitou od 1. 5. 2016 do 20. 12. 2016 a nájemné činí 1 000 Kč měsíčně.
 - V průběhu řízení byl jako svědek vyslechnut A. H., který uvedl, že je jednatelem jeho společnosti INCOM PLUS s.r.o. od roku 2006, přičemž podniká po celé ČR tak v oboru stavebnictví. Žádné zaměstnance nemá. S žalobcem se zná dlouho, jsou kamarádi ještě z dob, kdy žili oba na Ukrajině. Žalobce přijel z Polska do Prahy koncem měsíce dubna 2016 společně s panem S. a dalšími cizinci. Měl platné polské pracovní vízum, zůstalo mu asi 20 dnů. Žalobce se svědka tázal, zdali neví o nějaké práci. Svědek chtěl žalobci pomoci, ať nejede zbytečně domů, neboť v Polsku nedostal za práci zaplacen. Potkali se v Praze, kam přijel autobusem. Ubytoval ho na Vinohradech, v penzionu na Chmelnici, který hradil. Cestu z Polska si žalobce hradil sám. Firma svědka pracovala na zakázce pro obecní úřad. Jednalo se o práce na rekonstrukci budovy Obecního úřadu v Kamenici. Svědek uvedl, že za práci na stavbě žalobce nedostal žádnou odměnu, pouze mu hradil ubytování a poskytl mu kapesné ve výši 5 000 Kč. Neměli uzavřenou žádnou pracovní smlouvu.
 - Ze závazného stanoviska ev. č. ZS38513 ze dne 15. 11. 2017 plyne, že vycestování žalobce na Ukrajinu je možné.
7. Soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobce, že Policie České republiky nemá oprávnění kontrolovat cizince, zda mají pracovní povolení. Dle § 167 odst. 1 písm. d) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců na území České republiky“), je policie oprávněna provádět pobytovou kontrolu: 1. cizince za účelem zjištění, zda se na území zdržuje oprávněně a zda splňuje podmínky pobytu na území podle tohoto zákona, 2. cizince nebo jiných osob za účelem zjištění, zda dodržují povinnosti stanovené tímto zákonem. Povinnost cizince mít k zaměstnání na území České republiky platné povolení k zaměstnání plyne z ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců na území České republiky, dle kterého policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské Unie, a zařadit cizince do informačního systému smluvních států, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval. Kontrola pracovního povolení, zaměstnanecké karty nebo modré karty, je častou činností Policie ČR, neboť motivem pobytu cizinců je většinou zlepšení

jejich hospodářské situace. To, že v zákoně není pobytová kontrola upravena exaktně (tedy není zde konkrétně stanovena povinnost cizince předložit pracovní povolení, zaměstnaneckou či modrou kartu), souvisí s její neformálností, která umožňuje Policii ČR ji vykonávat operativně a efektivně.

8. Soud zcela souhlasí se závěry správních orgánů, že žalobce byl na území České republiky zaměstnán bez povolení k zaměstnání. Proto v podrobnostech zcela odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Žalobci nelze přisvědčit, že vykonával jakousi přátelskou výpomoc, za kterou nebyl odměňován. Dle § 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, je závislou prací práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně. Závislá práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě. Soud při svém rozhodování vycházel z provedených důkazů, zejména z výpovědi svědka A. H. ze dne 30. 10. 2017, z níž bylo zjištěno, že jej kontaktoval sám žalobce, zda nemá nějakou práci. Svědek mu poskytl za práci kapesné ve výši 5 000 Kč a hradil ubytování a stravování. Dle názoru soudu není pochyb o tom, že žalobce byl svědkem A.H. za vykonanou práci odměňován. Námitka žalobce, že výslech svědka byl učiněn rok a půl po provedené kontrole, není významná. Je nepochybné, že činnost, kterou žalobce vykonával, svým charakterem naplňovala znaky závislé práce. Žalobce totiž práci vykonával ve vztahu podřízenosti vůči společnosti INCOM PLUS s.r.o., na její účet, na základě jejího pokynu (prostřednictvím A. H.), pod její kontrolou a za odměnu. Tuto situaci nelze kvalifikovat jako přátelskou výpomoc. V podrobnostech soud rovněž odkazuje na závěry správních orgánů, s nimiž se zcela ztotožňuje. Dalším důkazem, ze kterého soud vycházel, byla nájemní smlouva, ve které byl nájem sjednán až do 20. 12. 2016, což nekoresponduje s tvrzením žalobce, že měl v úmyslu zdržet se v České republice pouze týden ode dne provedení kontroly, tj. od 4. 5. 2016. Nájemní smlouva byla navíc sjednaná se společností Stavby COMPLET s.r.o., která dle rámcové smlouvy odebírala zboží a služby vykonávané společností INCOM PLUS s.r.o.
9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
10. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 23. 1. 2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně